

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ Ι
Η ΔΟΤΙΚΗ ΩΣ ΕΤΕΡΟΠΤΩΤΟΣ/ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ
Η ΔΟΤΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ

I. Στις παρακάτω προτάσεις να χαρακτηρισθούν συντακτικά οι προσδιορισμοί σε δοτική πτώση:

1. Οἱ τούτω ὅμοιοι δυσμενεῖς ἡμῖν γενήσονται.
2. Οὗτοι πιστοὶ Κύρω ἦσαν καὶ εὖνοι τοῖς Ἑλλησιν.
3. Θαρσοίη δ' ἄν τις ὅτι τοῖς ὅπλοις αὐτῶν καὶ τῷ πλήθει ὑπερφέρομεν.
4. Κλίμακας ἐποίησαντο ἴσας τῷ τείχει τῶν πολεμίων.
5. Σωκράτης διαίτη τήν τε ψυχὴν ἐπαίδευε καὶ τὸ σῶμα.
6. Ἄμα τῇ ἡμέρᾳ οἱ πρυτάνεις τὴν βουλήν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον.
7. Τῷ μὲν τρόπῳ γίγνου φιλοπροσήγορος, τῷ δὲ λόγῳ εὐπροσήγορος.
8. Τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἀφίκοντο εἰς τὸν ποταμόν.
9. Ἐψηφίσαντο βοηθεῖν ναυσὶν ἑκατὸν καὶ δέκα.
10. Ὁ σὸς πατήρ τὸ μὲν σῶμα τοῖς πόνοις ἐγύμναζε, τῇ δὲ ψυχῇ τοὺς κινδύνους ὑπέμενε.
11. Ὁ εἷς τῶν ἵππων εὐπειθὴς τῷ ἠνιόχῳ ἐστίν.
12. Ὅσῳ δὲ τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονεν, τοσούτῳ τὰ τούτων ἠϋξῆται.
13. Καὶ γὰρ ἀσεβεία καὶ κλοπῇ ἔστ' ἔνοχος.
14. Ἐξεστὶ σοὶ λέγειν ὅτι οὐδὲν γνώμη ἀλλὰ τύχη πάντα πράττεις.
15. Ἴωμεν ῥώμῃ καὶ θυμῷ ἐπὶ τοὺς πολεμίους.
16. Ἀγνοία πολλάκις οἱ ἄνθρωποι ἀμαρτάνουσιν.
17. Αἰδὼς καὶ φόβος ἔμφυτα τοῖς ἀνθρώποις εἰσίν.
18. Οἱ πονηροὶ ἔμοιγε δοκοῦσιν ἀλλήλοις ἐχθροὶ μᾶλλον ἢ φίλοι πεφυκέναι.
19. Κολάζω αὐτὸν πᾶσι κακοῖς.
20. Ἐπορεύοντο κατὰ γῆν πρὸς τὴν Ποτίδαιαν τριχιλίοις μὲν ὀπίταις ἑαυτῶν, ἰππεῦσι δὲ ἑξακοσίοις.
21. Βίᾳ οὐδὲν ἐλαμβάνομεν.
22. Πausανίας ἤρξατο εὖνους εἶναι τῷ δήμῳ.
23. Ξέρξης δὲ ἦσθη τε τῇ ἐπιστολῇ καὶ ἀποστέλλει Ἀρτάβαζον τὸν Φαρνάκου ἐπὶ θάλασσαν.
24. Κῦρος ἀπέκτεινε τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ Ἀρταγέρσην.
25. Οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μέλλειν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀπολλυμένων τῷ λιμῷ.
26. Κερκυραίοις δὲ τοῖσδε ξυμμάχοις οὔσι βοηθοὶ ἦλθομεν.
27. Φαμὲν γὰρ Μαραθῶνι τε μόνοι προκινδυνεῦσαι τῷ βαρβάρῳ.
28. Καὶ πῶς ἔχετε ταῖς διανοίαις (περὶ τούτων), θεωρήσατε.
29. Καὶ οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον Νικήρατος [...] ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθανεν.
30. Στήλας δὲ στήσαι Ὀλυμπίασι καὶ Πυθοῖ καὶ Ἴσθμοῖ καὶ Ἀθήνησιν ἐν πόλει καὶ ἐν Λακεδαίμονι ἐν Ἀμυκλαίῳ.

31. Μὴ θαυμάζετε ὅτι χαλεπῶς φέρω τοῖς παροῦσι πράγμασιν.
32. Οἶμαι δεῖν [...] τὰ τοῦ σώματος δυστυχήματα τοῖς τῆς ψυχῆς ἐπιτηδεύμασιν ἰᾶσθαι.
33. Ἀλλὰ Λεωκράτης τοσοῦτον ὑπερβέβληκε δειλία, ὥστε τὴν πατρίδα τοῖς πολεμίοις ἐγκατέλιπε.
34. Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, ἀνὴρ ἡλικία μὲν ἔτι τότε ὢν νέος.
35. Οἱ δὲ βάρβαροι [...] πολλῇ βοῇ καὶ θορύβῳ προσέκειντο.
36. Δυσκόλου δ' ὄντος φύσει καὶ χαλεποῦ τοῦ βουλευέσθαι, ἔτι πολλῶ χαλεπώτερον ὑμεῖς αὐτὸ πεποιήκατε.
37. Τοὺς δ' ἄρχοντας λεγομένους νῦν ὑπηρέτας τοῖς νόμοις ἐκάλεσα.
38. Πολλῶ μείζων ἐγίγνετο ἡ βοή ὅσῳ δὴ πλείους ἐγίγνοντο.
39. Παραπλησίως δὲ τοῖς εἰρημένοις καὶ τὰ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς διώκουν.

II. Να χαρακτηρισθεῖ το εἶδος τῆς δοτικῆς προσωπικῆς στis ἀκόλουθες προτάσεις:

1. Τοὺς ἐν τῷδε τῷ τάφῳ κειμένους [...] ἔδοξεν τῇ πόλει δημοσίᾳ θάπτειν.
2. Καί μοι, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ θορυβήσητε.
3. Ὑπάρχει γὰρ νῦν ἡμῖν οὐδὲν τῶν ἐπιτηδείων.
4. Μετέμελεν δ' αὐτοῖς ἀπάντων τῶν εἰρημένων.
5. Μή μοι θορυβήσητε.
6. Σκηναὺς δ' αὐτοῖς κατεσκεύασεν.
7. Ῥάδιόν ἐστιν ὑμῖν γνῶναι ὁποῖός τις ἦν περὶ αὐτήν.
8. Περὶ μὲν τῶν ματαίων πολλὰ αὐτοῖς γέγραπται.
9. ...ἂν τίς σοι τῶν οἰκετῶν ἀποδρᾷ.
10. Τοῦτο μὲν οὖν οὐ χαλεπὸν τῷ βουλομένῳ κατανοῆσαι.
11. Οἱ στασιῶται ἐπεβούλευον θάνατον τῷ Χίου τυράννῳ.
12. Πᾶσι καὶ τοῦτο προκέκριται κάλλιστον εἶναι.
13. Τῶν ἀριστείων στερηθεὶς Αἴας ἀβίωτον ἑαυτῷ ἠγήσατο τὸν βίον.
14. Ὄνομα δὲ ἦν τῇ πόλει Μέσπιλα.
15. ...καί μοι τὴν γραφὴν ἀνάγνωθι.
16. Ἐγὼ ὡς τάχιστα ὄπλα ποιοίμην πᾶσι Πέρσαις.
17. Οὐδὲ γὰρ πολλοστὸν μέρος τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων εἰρήκασιν.
18. Πρὸς γὰρ τὴν ἐκείνων ἀρετὴν, ἀλλ' οὐ πρὸς τὴν τῶν τριάκοντα πονηρίαν ἀμιλλητέον ἡμῖν ἐστιν.
19. Ἀρτέμιδι ἑορτὴν ἄγουσιν.
20. Καί μοι λέγε ταύτην τὴν μαρτυρίαν.
21. Ἐδοξεν αὐτῷ βροντῆς γενομένης σκηπτὸς πεσεῖν εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν.
22. Ἡ πολλὴ τῆς Περσικῆς στρατιᾶς αὐτῷ διεφθάρη.